KÜÇÜK PRENS
(Bir perde) Kişiler:
Yazar - Anlatan
Küçük Prens
Fenerci
Yılan
Tilki
Gül

(Müzik Yavaş yavaş alçalır, anlatanın sesi altında devam eder.)

ANLATAN - Altı yıl önce. Büyük Çöl üstünde uçağım kazaya uğrayana kadar, İçimi dökecek gerçek bir dostum olmadan yapayalnız yaşadım. Motorun bir yeri kırılmıştı. Ne makinist ne de yolcu bulunmadığından bu güç onarım işinin üstünden tek başına gelmeye hazırlandım. Benim için bir ölüm kalım savaşıydı bu. Yanımdaysa çok çok bir haftalık içme suyum vardı.
(Müzik Yükselir. Alçalır.)
ANLATAN - İlk gece en yakın köyden bin mil uzakta çölde uyudum. Gün doğup da tuhaf, incecik bir sesle uyandığım zaman nasıl şaşırdığımı varın siz düşünün artık.
PRENS - Lütfen, bir koyun çizer misiniz? :
ANLATAN - Ne?
PRENS- Bir koyun çizin bana.
ANLATAN - Yerimden fırladım. Gözlerimi ovuşturdum iyice. Karşımda beni ciddÃ® ciddÃ® süzen, küçük, olağanüstü biri duruyordu. Ne yolunu şaşırmışa benziyordu ne de yorgunluktan, açlıktan, susuzluktan ya da korkudan kendini kaybetmişe. En yakın köyden bin mil uzakta çölün ortasında kalmış gibi de görünmüyordu.
PRENS - Lütfen bir koyun çizer misiniz bana?
ANLATAN - İnanmayacaksınız ama çölün ortasında olduğum halde, cebimden bir parça kÃ¢ğıt ve bir dolma kalem çıkardım, çizdim koyunu.
(İki saniye süren bir sessizlik)
PRENS - Olmadı. Bu çok zayıf, hasta bir koyun. Bir daha çiz.
ANLATAN - Başka bir koyun çizdim.
PRENS- Bu koyun değil, bal gibi koç. Boynuzlarına baksana.
ANLATAN -Yeni bir resim daha çizdim.
PRENS - Bu da çok yaşlı. Ben uzun zaman yaşayacak bir koyun istiyorum.
ANLATAN - Artık sabrım tükenmişti. Üstelik uçağın motorunu bir an önce sökmek istiyordum. Üzerinde üç
tane hava deliği olan bir sandık çizdim. İşte, istediğin koyun şu sandığın içinde.
PRENS - (Sevinçli) Tam istediğim gibi oldu. Peki, bu koyun çok ot yer mi?
ANLATAN - Neden sordun?
PRENS - Bizim oralarda her şey çok küçüktür de...
ANLATAN - Ona yetecek ot bulunur canım. Ben sana küçücük bir koyun verdim.
PRENS - Küçük dedimse... Ah, bak. Uyumuş.
(Müzik. Yavaş yavaş yükselir.)
ANLATAN - İşte Küçük Prensle tanışmamız böyle oldu.

(Müzik. Geçiş.}
ANLATAN - Nereden geldiğini anlamam için uzun bir süre geçmesi gerekti. Bana durmadan sorula-r yağdıran Küçük Prens, benim sorduklarımı duymuyordu sanki. Konuşurken gelişigüzel söylediklerinden yavaş yavaş anladım her şeyi. Söz gelimi uçağımı ilk gördüğünde...
PRENS - Bu da nesi?
ANLATAN - Uçak bu. Uçak. Benim uçağım.
PRENS - Ne diyorsun, öyleyse gökten indin sen.
ANLATAN - Evet.
PRENS - İnanılır şey değil. (Güler.) Demek sen de gökten geliyorsun. Hangi gezegendensin bakalım?
ANLATAN - Yani sen başka bir gezegenden mi geliyorsun?
PRENS - Bununla çok uzaktan gelmiş olamazsın zaten.
ANLATAN - Küçük dost, nerelisin sen? "Bizim oralar" dediğin yer neresi? Koyunu nereye götürmek istiyorsun?
(Çok kısa bir sessizlik)
PRENS - İyi ki sandığın İçinde verdin onu. Geceleri orada yatar.
ANLATAN - Doğru. Hem uslu durursan bir de İp veririm, koyununun boynuna takarsın. İpi bağlayasın diye bir de kazık veririm.
PRENS - Bağlamak mı? Amma da saçma.
ANLATAN - Ama bağlamazsan çıkar gider, kaybolur.
PRENS - (Güler.) Nereye gidebilir?
ANLATAN - Nereye olursa. Gözünün alabildiği her yere.
PRENS - Zararı yok, bizim orada her şey öyle küçüktür ki. Gözünün alabildiği yere de gitsen pek uzaklaşmış olmazsın.
ANLATAN - Böylece çok önemli bir şey daha öğrenmiş oluyorum: Demek Küçük Prensin gezegeni olsa olsa ev büyüklüğünde bir yerdi.
(Müzik. Yükselir, geçiş.)
ANLATAN - Ah, Küçük Prensim, senin o üzüntü dolu küçük hayatını yavaş yavaş anladım böylece.
Uzun bir süre gün batımındaki tatlılık, tek avuntun olmuştu.
PRENS - Gün batımını çok seviyorum. Hadi gidip bir gün batımı görelim.
ANLATAN - Ama beklemek gerek...
PRENS-Neyi?
ANLATAN - Güneşin batımını.
PRENS - Kendimi hep bizim oralarda sanıyorum.
ANLATAN - öyle ya. Amerika'da öğle iken Fransa'da günün batmakta olduğunu bilmeyen yoktur. Fransa'ya bir dakika içinde uçabilseniz gün batımına yetişebilirsiniz. Ama sen küçük gezegeninde İskemleni şöyle bir kımıldatsan oldubitti. Güneşin batışını, alaca karanlığın çöküşünü artık gör görebildiğin kadar.
PRENS - Günde tam kırk üç tane gün batımı gördüğüm olmuştur. Biliyor musun, insan üzgün olunca gün batımının tadına daha iyi varıyor.
ANLATAN - Demek sen o kırk üç günde pek üzgündün.
(Müzik Geçiş.)
ANLATAN - Beşinci gün Küçük Prensin gizini çözebildim.
PRENS - Koyun küçük bitkileri yerse çiçekleri de yiyecektir, değil mi?
ANLATAN - (Uçağını tamir etmeye çalışır.) Koyun ne bulursa yer.

PRENS - Dikenli çiçekleri de mi yani?
ANLATAN -Tabii, dikenlileri de.
PRENS - Peki, dikenler neye yarar? (Sessizlik)
PRENS - Dikenler neye yarar?
ANLATAN - (Motorla uğraşırken) Dikenler hiçbir şeye yaramaz. Çiçeklerdeki kötülüğün belirtisidirler.
PRENS - Ya? (Kısa bir sessizlik) İnanmıyorum sana. Çiçekler zavallı yaratıklardır. Kötülük nedir bilmezler. Ellerinden geldiğince kendilerini korumaya çalışırlar. Dikenlerine bakıp güçlü olduklarını sanırlar. Yani sen diyorsun ki çiçekler...
ANLATAN - (Bağırır.) Yeter. Bir şey dediğim yok. Gelişigüzel söylemiştim, demin. Görmüyor musun önemli işlerle uğraşıyorum.
PRENS - (Şaşkınlıkla) önemli işler, ha? Tıpkı büyükler gibi konuşuyorsun. Her şeyi birbirine karıştırıyorsun, karmakarışık ediyorsun. (öfkeli) Bir gezegen görmüştüm, kırmızı suratlı biri yaşıyordu orada, bir kerecik olsun koklamamış, hiç yıldız görmemiş, hiç kimseyi sevememiş. Sayıları toplamaktan başka bir şey yapmamış hayatında. Yine de bütün gün senin gibi "önemli bir adamım ben! CiddÃ® bir adamım!" der dururdu. Gururundan yanına yanaşılmazdı. Ama adam değil, mantarın biriydi.
ANLATAN - Neyin biriydi?
PRENS - Çiçeklerin milyonlarca yıldır dikenleri var. Yine de milyonlarca yıldır koyunlar onları yer. Şimdi, çiçeklerin bunca güçlüğe göğüs gerip hiçbir işe yaramayacak dikenleri neden büyüttüklerini anlamaya çalışmak önemli değil mi sence? (İyice öfkeli) Koyunlarla çiçekler arasındaki savaş önemli değil mi? Kırmızı suratlı şişko bir bayın toplama işlemlerinden daha mı az önemli bu? Ya ben kendi gezegenimden başka hiçbir verede yetişmeyen, eşine rastlanmadık bir çiçek tanıyorsam ve günün birinde ne yaptığını bilmeyen bir koyun onu bir lokmada yutuverirse, sence önemli değil mi bu? Sevdiğiniz çiçek milyonlarca yıldızdan yalnız birinde bulunsa bile, yıldızlara bakmak mutluluğumuz için yeterlidir. Ama bir de koyunun çiçeği yediğini düşün, bütün yıldızlar bir anda kararmış gibi gelir. Bu da mı önemli değil? (Ağlar.) (Müzik. Hafif.)
ANLATAN - Gece iniyordu. Aletleri attım elimden. Artık çekicin, vidanın, ölümün ne önemi vardı ki? Yıldızın birinde, bir gezegende, benim gezegenimde, Dünya'da, avutulmak isteyen bir Küçük Prens vardı şimdi. Onu kollarıma aldım, salladım... "Sevdiğin çiçeğe bir şey olmayacak. Bir tasma çizerim... Koyunun için. Çiçeğin için de bir çit çizerim. Sonra..." Ne diyeceğimi kestiremiyordum. Kendimi çok beceriksiz buluyordum. Ona nereden yaklaşılır, nasıl ulaşılır bilmiyordum. Tanımlanmaz bir yer, bu gözyaşı ülkesi.
(Müzik. Yükselir, geçiş.}
ANLATAN-Çok geçmeden o çiçeği daha iyi tanıdım. Küçük Prens'in çiçeği günün birinde, bilmediği bir yerden rüzgÃ¢rın önüne katılıp gelen bir tohumdan üremişti. Uslu uslu süsleniyordu. öyle herkesin bildiği gelincikler gibi buruşuk giysilerle çıkmak istemiyordu ortalığa, göz alıcı güzelliğini eksiksiz sunmak istiyordu. Eee, ne demeli? Hoppanın biriydi işte! Kısaca gizemli hazırlığı günlerce sürdü. Ve bir sabah tam gün doğarken püskürüverdi birdenbire.
(Efekt. Çiçeğin açışını belirten bir çıngırak sesi.)
GÜL - Daha tam uyanmış değilim. Kusuruma bakmayın. Yapraklarımı bile iyice toparlayamadım daha.
PRENS - Ne kadar güzelsiniz! .:
GÜL - Yaa? Güneşle aynı anda doğduk da... Kahvaltı saati galiba. Bana bir şeyler getirebilir misiniz?
ANALTAN - Şaşkına dönen Küçük Prens koşup bir ibrik su getirdi, çiçeği suladı. Çiçeğin bu

gereksiz çalımı gücüne gitmişti. Dayanılacak gibi değildi. Söz gelimi bir gün dört dikeninden söz ederken şöyle demişti:
GÜL - Bende bu dikenler varken bütün kaplanlar iji: pençelerini bileyip gelsinler bakalım.
PRENS - Bu gezegende kaplan yoktur. Hem kaplanlar ot yemez ki zaten,
GÜL - (Güler.) Ben ot değilim.
PRENS-Çok özür dilerim...
GÜL - Ben kaplanlardan filÃ¢n korkmam, ama rüzgÃ¢r deyince iş değişir. Beni rüzgÃ¢rdan koruyacak bir şeyiniz var mı acaba? Söz gelimi bir paravan. Gece camekÃ¢n içine koyarsın beni. Burası çok soğuk. Benim geldiğim ülkede..,
ANLATAN - Ama sözünü bitirmedi.
(Müzik. Anlatanın sesi altında... Konuşma bitince yükselme.}
ANLATAN - Çünkü tohum olarak gelmişti, başka dünyaların nasıl olduğunu bilemezdi. Söylediği zararsız yalan yakalanınca iki üç kez öksürdü ve sözü değiştirdi. Bu olaydan sonra Küçük Prens sevgisindeki İyi niyete karşın, çok geçmeden kuşkulanmaya başladı ondan. önemsiz sözleri önemsemiş ve büyük bir mutsuzluğa düşmüştü.
PRENS - Ona kulak vermemeliydim. Çiçeklere kulak vermemek gerek. Onlar görülmek ve koklanmak İçindir.
ANLATAN - Sanırım kaçarken bir yaban kuşu sürüsünün göçünden yararlanmıştı. Çiçeği son bir kez sulayıp, camekÃ¢nı üstüne koyduğu sırada dokunsanız ağlayacak gibiydi.
PRENS - Hoşça kal. (Sessizlik) Hoşça kal...
GÜL - (öksürür.) Budalalık ettim. Bağışla beni. Mutlu olmaya çalış. Seni seviyorum. Sevgimi anlamaktansa suç bende. Hem ne önemi var. Ama sen de az alıklık etmedin. Hadi mutlu olmaya çalış. Şu camekÃ¢n kalsın. İstemiyorum artık.
PRENS - Ya rüzgÃ¢r.
GÜL- O kadar üşütmedim canım daha. Serin gece havası iyi gelir. Ne de olsa bir çiçeğim.
PRENS-Ya hayvanlar?
GÜL™ Kelebeklerle dostluk kurmak istediğime göre İki üç tırtılın kahrını çekeceğim elbet. Kelebeklerin güzel olduğu söylenir. Zaten başka kim gelir yanıma? Sen uzakta olacaksın. Büyük hayvanlara gelince, hiçbirinden korkmuyorum. Benim de pençelerim var. Hadi, oyalanma artık.
(Müzik, Geçiş.)
(Efekt. Anlatan Küçük Prensin gezegenden gezegene dolaştığını söylerken bu geçişleri belirtecek çıngırak sesleri. Yönetmen uygun görürse başka bir efekt de kullanabilir.)
ANLATAN - Böylece Küçük Prens gezegenleri dolaşmaya başladı. İlk gezegende bir kral vardı. İkinci gezegende bÃ®r sarhoş oturuyordu. Üçüncü gezegende kendini beğenmişin biri, dördüncüde bir İş adamı. Beşinci gezegen çok ilginçti. Üstünde ancak bir sokak feneriyle bekçisine yer vardı. Küçük Prens gezegene ayak basar basmaz bekçiyi saygıyla selÃ¢mladı.
{Efekt. Küçük Prens fenerciyle konuşurken, feneri her yakış ve söndürüşünde çıngırak sesi.)
PRENS - Günaydın. Fenerini niçin söndürdün?
FENERCİ - Yönetmelik böyle. (Yakar.) Günaydın.
PRENS - Nasıl?
FENERCİ - Yönetmeliğe göre fenerimi söndürüyorum, iyi akşamlar. (Söndürür.) (Yakar.)
PRENS - Peki yine neden yaktın?
FENERCİ-Yönetmelik böyle.
PRENS - Anlayamıyorum.
FENERCİ - Anlayacak bir şey yok ki, yönetmelik yönetmeliktir. (Yakar.) Günaydın. Lanet bir iş bu benimki. Eskiden sabah söndürür, akşam yakardım. Günün geri kalan saatlerinde dinlenir,

gecenin geri kalan saatlerinde de uyurdum.
PRENS - O zamandan bu yana yönetmelik değişti mi?
FENERCİ - Değişmedi, işin kötüsü de bu ya. Gezegen her yıl daha hızlı dönmeye başladı. Yönetmelikse yerinde saydı. Şimdi gezegen dakikada bir dönüş yapıyor. Ben de her dakika bir kez yakıp söndürüyorum.
PRENS - Amma da iş ha! Bu gezegende günler bir dakika sürüyor demek!
FENERCİ - O kadarla kalsa iyi... Biz şurada konuşurken bir ay geçti.
PRENS-Bir ay mı?
FENERCİ - Evet. Otuz dakika otuz gün eder. İyi akşamlar. (Söndürür.) (Yakar.) Günaydın.
PRENS - Bak, sana istediğin zaman dinlenebilme-'nin yolunu göstereceğim. :
FENERCİ - Hep dinlenebilmek isterim ben.
PRENS - Senin gezegenin öyle küçük ki üç adımda çevresini dolanırsın. Hep güneş alan yerde kalabilmek için çok yavaş yürümen yeter. İşte böyle, dinlenmek istediğin zaman yürürsün, gündüzler de dilediğin kadar uzar.
FENERCİ - Bu bir çözüm yolu olamaz. Çünkü hayatta asıl sevdiğim şey uyumaktır.
PRENS - Ne yapalım, şansın yok.
FENERCİ - Ne yapalım şansım yok. (Yakar.) Günaydın.
PRENS - (İçini çeker.) İçlerinde arkadaş olabileceğim tek insan oydu. Ama gezegeni o kadar küçüktü ki, İki kişi almazdı...

(Müzik. Anlatanın sesi altında.)
ANLATAN - Küçük Prensin kendine açıklamaktan kaçındığı bir şey daha vardı. Bu gezegenden ayrılırken yirmi dört saatte bin dört yüz kırk gün batımı kaçırdığına yanıyordu asıl.

(Müzik. Yükselir, geçiş.)

ANLATAN - Altıncı gezegende bir coğrafyacı vardı. Küçük Prens'e Dünya'ya gitmesini öğütledi. Böylece yedinci gezegen Dünya oldu. Küçük Prens Dünya'ya indiğinde kimseye rastlamayınca şaşırmıştı. Tam yanlış gezegene geldiğine inanacaktı ki sarı bir halkanın kumda kımıldadığını gördü. Bir yılandı bu.

(Prensle yılanın çöldeki konuşmaları ekoluJ
PRENS - İyi geceler.
YILAN - İyi geceler.
PREN5 - Hangi gezegende bulunuyorum acaba?
YILAN - Dünya'da. Afrika'da.
PRENS - Demek Dünya'da hiç insan yok.
YILAN - Burası çöldür. Çöllerde kimsecikler olmaz. Dünya büyüktür.
PRENS - Gezegenimi görüyor musun? Tam tepemizde, ama nasıl da uzaklarda!
YILAN - Ne yapmaya geldin buraya?
PRENS - Bir çiçekle başım dertte de.
YILAN - Ya.
PRENS - insanlar nerede? Çölde biraz yalnızlık duyuyor insan.
YILAN - İnsanların arasında da yalnızlık duyulur.
PRENS - Sen de garip bÃ®r hayvansın. Parmak kadar kalınlığın var.
YILAN - Ama bir kral parmağından daha güçlüyümdür.

PRENS - Çok güçlü olamazsın. Hem ayakların do yok. Yolculuk bile yapamazsın.
YILAN - Seni gemilerin gidemeyeceği yere kadar uzağa götürebilirim. Dokunduğum her yaratığı geldiği toprağa yollarım. Ama sen tertemizsin ve bir yıldızdan geliyorsun...
PRENS-Evet.
YILAN - Sana yardım edebilirim. Günün birinde gezegeninin özlemine dayanamazsan, benim...
PRENS - Seni çok iyi anlıyorum. Yalnız, niye öyle bilmece gibi konuşuyorsun? .
YILAN - Benim için çözülmeyecek bilmece yoktur.
{Müzik. Geçiş.)
ANLATAN - Küçük Prens uzun süre yürüdükten sonra bir yola ulaştı. Yollar eninde sonunda insanların oturduğu yerlere çıkar. İnsanların oturduğu yerde bahçeler, bahçelerde de güller vardır. Sonunda baştan başa gül açmış bir bahçenin önünde durdu.
PRENS-Günaydın.
GÜLLER-Günaydın.
PRENS - (Şaşırmış.) Kimsiniz?
GÜLLER-Bizler gülleriz.
PRENS - Ne kadar da çoksunuz! Kaç tanesiniz?
GÜLLER - Dört bin, beş bin kadar varız.
PRENS-Ah, ya!
ANLATAN - Çiçeğinin evrende bir eşinin daha bulunmadığını söylemişti. Oysa işte yalnız bir bahçede bile ona benzeyen beş bin çiçek vardı.
PRENS - Eşsiz bir çiçeğim var diye kendimi zengin sanırdım. Oysa sıradan bir güle sahipmişim. Demek hiç de büyük bir prens değilmişim.
(Hıçkırıklarla ağlamaya başlar.}
TİLKİ-Günaydın.
PRENS - Kimsin sen?
TİLKİ - Ben tilkiyim.
PRENS - Gel oynayalım. Çok üzgünüm.
TİLKİ -Seninle oynayamam, evcil değilim.
PRENS-Evcil ne demek?
TİLKİ - Sen buralı değilsin besbelli. Ne arıyorsun burada?
PRENS - insanları arıyorum. "Evcil" ne demek?
TİLKİ - İnsanları arıyorsun demek, insanların tüfekleri vardır. Ava çıkarlar. Hepimizin rahatını kaçırırlar: Başka dertleri yoktur. Yoksa piliç mi arıyorsun?
PRENS - Hayır dost arıyorum. "Evcil" ne demek?
TİLKİ - Artık kimselerin umursamadığı bir şey. Türlü ilgiler kurmak demektir.
PRENS-"ilgiler kurmak" mı?
TİLKİ - Evet. Söz gelimi sen benim için şimdi yüz-binlerce oğlandan birisin. Ne senin bana bir gereksinmen var ne de benim sana. Ben de senin İçin yüz binlerce tilkiden biriyim. Ama beni evcilleştirirsen birbirimize gereksinme duyarız. Sen de benim İçin dünyada bir tane olursun, ben de senin için.
PRENS-Biraz anlıyorum. Bir çiçek var... Galiba beni evcilleştirdi.
TİLKİ - Olabilir. Dünyada neler olmuyor ki!
PRENS - Ama bu dediğim dünyada olmadı.
TİLKİ - (Şaşırmış, merakla) Yoksa başka bir gezegende mi?
PRENS - Evet.
TİLKİ - O gezegende avcı var mıdır?

PRENS-Yok.
TİLKİ - Bak bu çok ilginç. Peki, ya piliç?
PRENS - Yok.
TİLKİ - Hiçbir şey tam istendiği gibi olmuyor. Hayatımda hiç değişiklik olmaz. Ben piliçleri avlarım, İnsanlar beni avlar. Ama beni bir evcilleştirsen hayatım günlük güneşlik oluverirdi. Bak, ilerdeki buğday tarlalarını görüyor musun? Ben ekmek yemem. Buğdayın önemi yok benim için. Senin saçın altın renginde. Beni evcilleştirsen ne iyi olurdu, bir düşün. Altın rengindeki başaklar bana seni anımsatacak artık. Başaklardaki rüzgÃ¢rı dinlemek ne güzel gelecek. Ne olursun evcilleştir
beni.
PRENS - Çok isterdim ama vaktim az. Dostlar edinmeli, yeni insanlar tanımalıyım.
TİLKİ - Yalnız evcil leşti rdiğ İn şeyleri tanıyabilirsin. İnsanların birbirlerini tanımaya ayıracak zamanları yok artık. Aldıklarını hazır alıyorlar, dükkÃ¢nlardan. Ama dost satan dükkÃ¢nlar olmadığı için dostsuz kalıyorlar. Dost istiyorsan beni evcilleştir.
PRENS - Evcilleştirmek için ne yapmalıyım?
TİLKİ - Çok sabırlı olmalısın. önce benden biraz ötede çimenlerin arasında oturacaksın. Şöyle. Sonra her geçen gün biraz daha yakınımda otururs un.
ANLATAN - Ertesi gün Küçük Prens yine geldi.
TİLKİ - Hep aynı saatte gelsen daha iyi olur. Söz gelimi öğleden sonra saat dörtte gelecek olsan, ben saat üçte mutlu olmaya başlarım. Her geçen dakika mutluluğum artar. Ama gelişigüzel gelirsen içimi sana hangi saatte hazırlayacağımı bilemem,
ANLATAN - Böylece Küçük Prens tilkiyi evcilleştirdi. Ayrılık saati yaklaşınca...
TİLKİ - Ah, gözyaşlarımı tutamayacağım.
PRENS - Suç sende. Sana kötülük etmeyi düşünmemiştim, kendin istedin evcilleşmeyi. TİLKİ - Orası öyle.
PRENS - Ne yazık ki bundan bir kazancın olmadı.
TİLKİ - Oldu, oldu. Başak tarlaları meselesi. Git bir daha bak güllere. Seninkinin eşsiz olduğunu anlayacaksın. Sonra gel vedalaşalım. Sana bir sır vereyim.
ANLATAN - Küçük Prens güllere bir kere daha bakmaya gitti. Kendisininkinin eşsiz olduğunu anladı. Sonra tilkiyle buluştu.
PRENS - Hoşça kal.
TİLKİ - Hoşça git. Vereceğim sır çok basit. İnsan ancak yüreğiyle baktığı zaman doğruyu görebilir. Gerçeğin mayası gözle görülmez.
PRENS - (Tilkinin söylediklerini fısıltıyla tekrarlar.)
Gerçeğin mayası gözle görülmez.
TİLKİ - Gülünü bunca önemli kılan, uğrunda harcadığın emektir.
PRENS - Uğrunda harcadığım emektir.
TİLKİ - Evcilleştirdiğin şeyden her zaman sen sorumlusun. Gülünden sen sorumlusun...
PRENS - Gülümden ben sorumluyum...
(Müzik. Geçiş.}
ANLATAN - Anıların çok güzel. Ama ben daha uçağımı onaramadım. İçecek suyum da kalmadı.
PRENS - Ben de susadım. Bir kuyu arasak...
ANLATAN - Bu uçsuz bucaksız çölde şansına güvenerek kuyu aramak boşuna olur. Yine de yürüyelim.
Biz saatlerce konuşmadan yürüyeduralım, karanlık çökmüş, yıldızlar parıldamaya başlamıştı.

(Müzik. Çok hafit konuşmaların altında)
PRENS - Yıldızlar, gözden ırak bir çiçek yüzünden güzeldir.
ANLATAN - Doğru.
PRENS - Çöl ne güzel. Çöle güzellik veren bir yerde bir kuyunun saklı oluşudur.
ANLATAN - Küçük Prens uykuya dalınca onu kollarıma alarak yola çıktım. Kollarımda sıcak bir hazine taşıyordum sanki... Yürüye yürüye şafakta kuyuya vardım. Vardığımız kuyu çö! kuyularına benzemiyordu. Bir köy kuyusunu andırıyordu. Ne var ki görünürlerde köy filÃ¢n yoktu, düş gördüğümü sandım.
(Müzik. Yükselir.)
PRENS - Ama gözler kördür, insan ancak yüreğiyle baktığı zaman gerçeği görebilir.
(Müzik. Yükselir, geçiş.)
PRENS - Sözünü tutmalısın.
ANLATAN - Hangi sözümü?
PRENS - Bilirsin. Koyunum İçin bir tasma... Gülümden ben sorumluyum. Biliyor musun, yarın dünyaya inişimin yıldönümü? Tam da buralara inmiştim.
ANLATAN - Demek bir hafta önce İlk karşılaştığımızda en yakın köye bin mil uzakta tek başına dolaşıp durman rastlantı değildi. İndiğin yere dönüyordun.
PRENS - Şimdi sen çalışmalısın. Uçağının başına dönmelisin. Ben burada bekleyeceğim. (Arkasından bağırır.) Yarın akşam gel...
(Müzik. Geçiş.)
ANLATAN - Ertesi akşam işimden döndüğümde Küçük Prens'i kuyunun yanındaki eski taş duvarın üstüne oturmuş, bacaklarını sallar gördüm. Birisiyle konuşuyordu.
PRENS - Demek aklında kalmamış. Tam burası değildi. Evet, evet, bugün... Ama burada değil... Tamam. Kumda ayak izlerimin başladığı yeri göreceksin. Orada durup beni bekleyeceksin. Bu gece geleceğim.
Vereceğin zehir çok mu iyi. Uzun süre acı çekmeyeceğim, değil mi? Hadi şimdi git, inmek istiyorum.
ANLATAN - Gözlerim duvar dibine kayınca havaya sıçradım. İnsanı otuz saniyede öldüren sarı yılanlardan biri Küçük Prens'in karşısında duruyordu. Tabancamı çekmek için elimi cebime atarken çıkardığım gürültüyü duyan yılan taşların arasında yok oluverdi. Küçük dostumu kollarıma almak için tam vaktinde yetişmiştim. Yüzü bembeyaz olmuştu.
Dostum, bu yılanın, buluşma yerinin ve yıldızın bir düş olduğunu söyle bana.
PRENS - Gerçeğin mayası gözle görülmez.
ANLATAN - Biliyorum.
PRENS - Çiçek için de bu böyledir. Bir yıldızdaki çiçeği seversen, geceleri gökyüzüne bakmak güzel getir. Bütün yıldızlar çiçeğe durur. ;
ANLATAN - Biliyorum.
PRENS - Gece yıldızlara bakarsın. Benim ülkem o kadar küçük ki nerede olduğunu görmezsin. Ama böylesi dala iyi. Yıldızım herhangi bir yıldız olacak senin için. Böylece bütün yıldızları gözlemeyi seveceksin. Hepsi dostun olacak. Şimdi sana armağanını vermek sırası geldi. (Güler.)
ANLATAN - Küçük dostum, bu gülüşü duymak öyle güzel ki!
PRENS - Benim armağanım da bu işte. Sen yıldızları herkesten ayrı göreceksin.
ANLATAN - Ne demek istiyorsun?
PRENS - Yıldızların birinde ben oturuyorum. Ben gülüyorum diye geceleri gökyüzüne baktığında sana bütün yıldızlar gülüyormuş gibi gelecek. Gülmeyi bilen yıldızların olacak.

Üzüntülü bir anın sonunda, çünkü geçmeyecek üzüntü yoktur, beni tanımış olduğuna sevineceksin. Gülmek isteyeceksin benimle birlikte. Koşup pencereyi açacaksın. Gökyüzüne gülerek baktığını görünce dostların şaşacaklar. Onlara "Evet ne olmuş yıldızlara bakarken gülerim ben" diyeceksin. (Gülerek.) Seni deli sanacaklar. (Güler. BÃ®rden ciddÃ®) Bu gece... gelme.

ANLATAN - Seni bırakmam.

PRENS - Acı çektiğimi sanacaksın. ölüyormuş gibi olacağım. Görme daha İyi. Zaten değmez.

ANLATAN - Seni bırakmam.

PRENS - Yılan gelecek. Seni sokmasın. Yılanlar kötü yaratıklardır. Üstelik benim yılanım eğlence olsun diye de sokabilir.

ANLATAN - (Ã‚deta fısıltıyla) Bırakmam seni.

PRENS - Neyse ki ikinci kez sokacak zehirleri kalmaz yılanların.

(Müzik. Anlatanın sesi affında.}

ANLATAN - O gece yola çıkışını göremedim. Sessizce sıvışmıştı. Yetiştiğimde çabuk ve kararlı adımlarla yürüyordu.

PRENS - Geldin mi? İyi etmedin. Acı çekeceksin. Acı çekeceksin. ölmüş gibi olacağım, gerçekten ölmeyeceğim oysa. Anlıyorsun değil mi? Yol uzun. Bu gövdeyi götüremem. Çok ağır. Bırakılmış eski bir deniz kabuğu gibi olacak kalıbım. Eski deniz kabuklarına acınmaz ki! Bak, ne güze! olacak. Ben de yıldızlara bakacağım. Biliyorsun bir çiçeğim var. Ondan ben sorumluyum. öyle güçsüz, öyle saf ki! Hiçbir işe yaramayan dört dikeninden başka kendini savunacak silÃ¢hı yok.

İşte böyle.

ANLATAN - Bileğinin yanında sarı bir parıltı gördüm. Hareketsiz kaldı. Bağırmadı. Usulca, bir ağaç gibi yıkıldı. Gürültü bile çıkarmadı. Her taraf kumdu.

(Müzik. Geçiş.)

ANLATAN - Aradan... Altı yıl geçti. Bir gün yolunuz Afrika'ya, çöle düşerse, ona rastladığım yeri tanıyabilirsiniz, n'olur acele etmeyin. Bir süre yıldızın tam altında bekleyin. Karşınıza bir çocuk çıkıyorsa, gülüyorsa, altın saçları varsa, sorulara karşılık vermiyorsa biliniz ki odur. O zaman n'olur yüreğime su serpin. Haber salın, geri döndüğünü bildirin bana.

(Mözik.)

Antoine de SAİNT- EXUPERY
Uyarlayan: Ali POYRAZOĞLU